

SENTÈNCIA 18-98 DE 28 DE SETEMBRE DE 1998

Ponent M.I. Sr. Yves PICOD

ANTECEDENTS DE FET

I. RESULTANT: Que per Sentència de 4 de febrer de 1.997 el Tribunal de Corts va condemnar Carles B.L. com a responsable penalment d'un delict major de lesions per imprudència i en concepte de responsabilitat civil va condemnar solidàriament a Carles B.L. i a la Cia. d'Assegurances LA FINANCERA a indemnitzar a Josep Antoni R.R. i a la CAIXA ANDORRANA DE SEURETAT SOCIAL (CASS) en les quantitats a fixar en període d'execució de Sentència, abonant a Josep Antoni R.R. una provisió de 3 milions de pessetes.

II. RESULTANT: Que esdevinguda ferma aquella Sentència el Tribunal per Providència de data 10 d'abril de 1.997 va designar al Dr. Vidal per millor proveir per tal que emeti dictamen mèdic. I de l'informe efectuat pel citat Doctor es desprèn que Josep Antoni R.R. ha sofert: -una incapacitat total temporal de 21 mesos i 24 dies; -una incapacitat permanent parcial de 51,25% deguda a les seqüeles afectant el maluc i el genoll dret; -un quantum doloris bastant important (5/7); -un perjudici estètic molt lleu 1/7; -cap perjudici de lleure.

III. RESULTANT: Que per Aute de data 20 de març de 1.998 el Tribunal de Corts ha condemnat solidàriament Carles B.L. i la Cia. d'Assegurances LA FINANCERA a pagar després de la deducció feta de la provisió,

1) a Josep Antoni R.R. la quantitat de 8.264.352.-pts.

2) a la CASS la suma de 8.215.188.,-pts.

3) les despeses de peritatge mèdic provocades per aquest tràmit processal

IV. RESULTANT: que la defensa del condemnat i de la seva Cia. d'assegurances fonamenta el seu recurs en una violació de les normes relatives a la responsabilitat civil. En el seu escrit sosté que la quantitat fixada pel perjudici estètic (qualificat de lleuger) és exagerada i que no existeix perjudici de lleure. Sobretot considera que el punt d'IPP no pot superar 80.000.-pts.

V. RESULTANT: que el Ministeri Fiscal manifesta que deixa a lliure arbitri del Tribunal Superior la fixació de les quantitats relatives a la responsabilitat civil.

VI. RESULTANT: que la defensa de Josep Antoni R.R. sosté que una decisió relativa a un quantum indemnitzador no pot ser objecte d'un recurs de Suplicació. Afegeix que en qualsevol cas, les quantitats fixades per l'aute del Tribunal de Corts són totalment i concreta justificades.

FONAMENTS DE DRET

I. CONSIDERANT: Que la part civil menciona una decisió del Tribunal Superior (Sala Penal 21-1-92) segons la qual "la decisió del quantum indemnitzador no pot ésser qüestionada si no es demostra que no s'ha respectat la legislació quant a responsabilitat civil tant en l'estimació del perjudici com en la de la indemnització".

És cert que la missió del Tribunal Superior de Justícia no pot consistir en una revisió de les quantitats fixades pel Tribunal de Corts. El Tribunal Superior es limita a apreciar tres qüestions:

1- l'existència d'una motivació suficient de la decisió.

2- L'existència de criteris objectius i consagrats per la jurisprudència habitual dels Tribunals andorrans (per exemple l'edat, el sexe, la feina del perjudicat).

3- el respecte del principi de proporcionalitat que suposa una fixació de les quantitats ni manifestament dèbil ni exagerada en consideració de la jurisprudència habitual.

Aquestes qüestions examinades pel Tribunal Superior de Justícia permeten apreciar si existeix una violació de les normes relatives a la responsabilitat civil, normes tan jurisprudencials com legislatives.

II. CONSIDERANT: Que tenint en compte l'edat de Josep Antoni R.R. (49 anys) el grau d'IPP (51,25%) el Tribunal de Corts ha fixat la indemnització del punt a una quantitat moderada (150.000.-pts), aquesta moderació prenent en compte la reducció de la incidència laboral pel fet de cobrar una pensió d'invalidesa de la CASS.

Aquests criteris són perfectament conformes a la jurisprudència habituals dels Tribunals andorrans.

III. CONSIDERANT: Que malgrat la inexistència d'activitat esportiva demostrada per part de Josep Antoni R.R., és evident que qualsevol activitat de lleure pot ser dificultada pel seu estat. Aquí el perjudici de lleure significa una certa privació dels plaers quotidians soferts per part d'una persona de 49 anys com el fet de passejar-se.

IV. CONSIDERANT: Que el Tribunal de Corts motiva la fixació del perjudici estètic a la quantitat de 500.000.-pts (en l'aute es qüestió de "Pretium Doloris" per error material) tenint en compte no solament les cicatrius descrites sinó també la necessitat d'usar una crossa el que dóna a la silueta un aspecte inestètic. Els criteris són doncs perfectament oportuns.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DE C I D I M

1.- Desestimar el recurs interposat per Carles B.L. i la Cia. FINANCIERA D'ASSEGURANCES SA.

2.- Confirmar íntegrament l'Aute dictat pel Tribunal de Corts en data 20 de març de 1.998 en la Causa núm. 121-1/95.

3.- Imposar al recurrent el pagament de les costes processals devengades pel recurs.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts,
amb certificació de la present Sentència, per al seu
compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament
jutjant, ho manem i signem.